

Työeläkelaitoksille

MUUTOKSIA TYÖELÄKELAKEIHIN

Tasavallan presidentti vahvisti 29.6.1990 lain työntekijäin eläkelain 12 §:n muuttamisesta (599/90), lain lyhytaikaisessa työsuhteessa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n muuttamisesta (600/90) sekä lain yrittäjien eläkelain 10 §:n muuttamisesta (601/90).

Työntekijäin eläkelain 12 §:ää ja lyhytaikaisessa työsuhteessa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:ää muutettiin siten, että eläkelaitosten vastuulla olevia vanhuuseläkkeiden rahastoituja osia on mahdollista korottaa sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamien perusteiden mukaisesti. Vastuuvelan kasvu katetaan yhteisesti kustannettavien eläkkeiden rahoittamiseen tarkoitetusta vastuuvelan osasta vastaavalla tavalla kuin maksujen ja rahastojen laskuperusteiden yleisistä muutoksista johtuvat kustannukset. Rahoitustekniikan täydentämisen tarkoituksena on parantaa vanhuuseläkkeiden rahastoitujen osien arvon säilymistä. Vanhuuseläkkeiden rahoitustekniikan täydentäminen koskee myös eräiden työsuhteessa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain mukaisia vanhuuseläkkeitä.

Yrittäjien eläkelain (YEL) mukaiset eläkkeet ja muut etuudet ovat YEL:n mukaista toimintaa harjoittavien eläkelaitosten yhteisesti vastattavia. Jos eläkelaitosten YEL 10 §:n 1 momentissa määriteltyjen vakuutusmaksurahastojen yhteismäärä ei näihin menoihin riitä, suorittaa valtio puuttuvan osan. Vakuutusmaksurahastojen riittävyttä määrättäessä ei oteta huomioon niitä maksamatta jääneitä vakuutusmaksuja, jotka on jätetty ulosottotoimin perittäviksi tai valvottu konkurssissa. Entinen YEL 10 § 2 momentti johti siihen, että eläkelaitosten vastuuosuudet YEL:n mukaisista kustannuksista määräytyivät oleellisesti eri tavoin riippuen siitä, osallistuuko valtio kustannuksiin vai ei. Kyseistä momenttia on nyt

VA/Mannonen

17.8.1990

muutettu siten, että eläkelaitosten vastuuosuudet määritellään aina sellaisten vakuutusmaksurahastojen suhteessa, joihin ei sisällytetä edellä tarkoitettuja avoimia maksuja. Tällä tavalla eläkelaitosten kustannusosuudet on määrätty jo vuodesta 1979 asti, sillä valtio on osallistunut YEL:n mukaisiin kustannuksiin joka vuosi vuodesta 1979 alkaen. Muutoksella ei ole vaikutusta valtion osuuden määrään.

Lait tulivat voimaan 1.7.1990. YEL 10 §:n 2 momenttia sovelletaan ensimmäisen kerran määrättäessä eläkelaitosten osuutta YEL:n mukaisista eläkkeistä ja muista etuuksista vuodelta 1990.

ELÄKETURVAKESKUS

Martti Hännikäinen

Hillevi Mannonen

LIITTEET

Laki työntekijäin eläkelain 12 §:n muuttamisesta
Laki lyhytaikaisessa työsuhhteessa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n muuttamisesta
Laki yrittäjien eläkelain 10 §:n muuttamisesta

N:o 599

Laki**työntekijäin eläkelain 12 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä kesäkuuta 1990

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/61) 12 §:n 1 momentin 1 ja 4 kohta, sellaisina kuin ne ovat, 1 momentin 1 kohta 16 päivänä joulukuuta 1966 annetussa laissa (639/66) ja 4 kohta 26 päivänä toukokuuta 1989 annetussa laissa (475/89), näin kuuluviksi:

Eläkkeistä aiheutuvan vastuun ja kulujen jakaantuminen

12 §

Eläkelaitosten keskinäinen vastuu eläkkeistä määräytyy ja eläkkeistä eläkelaitoksille aiheutuvat kulut jaetaan eläkelaitosten kesken, mikäli eläkelaitokset eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

1) vanhuuseläkkeestä työntekijälle, joka 1 päivänä heinäkuuta 1962 ei ollut täyttänyt 50 vuotta, siltä osin kuin se perustuu palvelusajan ennen sitä kalenterivuotta, jona työntekijä täyttää 55 vuotta, on kukin eläkelaitos vastuussa määrästä, joka vastaa sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamien yleisten perusteiden mukaan eläkkeen myöntämistä edeltävältä ajalta laitokselle suoritettavia eläkevakuutusmaksuja tai laskettavaa eläkevastuuta; lisäksi eläkelaitos on vastuussa siitä eläkkeen määrästä, joka sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamien perusteiden mukaan on erikseen siirretty eläkelaitoksen vastuulla ole-

vaan eläkkeen osaan tämän osan arvon säilyvyyden tukemiseksi;

4) muista vanhuus-, työkyvyttömyys-, työtömyys- ja perhe-eläkkeistä, lukuun ottamatta lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti maksettavaa määrää, samoin kuin eläkkeiden niistä osista, jotka ylittävät 1—3 kohdan mukaiset määrät, osa-aika-eläkkeestä sekä maksujen tai rahastojen laskuperusteiden yleisestä muutoksesta ja 1 kohdan viimeisessä lauseessa tarkoitettusta siirrosta johtuvista kustannuksista ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua sanottuun lakiin perustuvan eläketurvan aiheuttamien kulujen osuudesta vastaavat eläkelaitokset yhteisesti sosiaali- ja terveysministeriön eri kululajeja varten antamien perusteiden mukaisesti; sekä

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1990.

Helsingissä 29 päivänä kesäkuuta 1990

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTOSosiaali- ja terveysministeri *Mauri Mieltinen*

Hallituksen esitys 68/90
 Sosiaalivaliok. miet. 17/90
 Suuren valiok. miet. 67/90

N:o 600

Laki**lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä kesäkuuta 1990

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/62) 9 §:n 1 momentin 1 ja 3 kohta, sellaisina kuin ne ovat, 1 momentin 1 kohta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetussa laissa (750/74) ja 3 kohta 26 päivänä toukokuuta 1989 annetussa laissa (476/89), näin kuuluviksi:

9 §

Tässä laissa säädetystä eläketurvasta vastaavat 2 §:ssä tarkoitetut eläkelaitokset, sikäli kuin ne eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

1) vanhuuseläkkeestä työntekijälle, joka 1 päivänä heinäkuuta 1962 ei ollut täyttänyt 50 vuotta, siltä osin kuin se perustuu ennen sitä kalenterivuotta ansaittuihin palkkoihin, jona työntekijä täyttää 55 vuotta, on kukin eläkelaitos vastuussa määrästä, joka vastaa sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamien yleisten perusteiden mukaan laskettua eläkevastuuta; lisäksi eläkelaitos on vastuussa siitä eläkkeen määrästä, joka sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamien perusteiden mukaan on erikseen siirretty eläkelaitoksen vastuulla olevaan eläkkeen osaan tämän osan arvon säilyvyyden tukemiseksi;

3) muista vanhuus-, työkyvyttömyys-, työt-

tömyys- ja perhe-eläkkeistä, lukuun ottamatta työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti maksettavaa määrää, samoin kuin eläkkeen osista, jotka ylittävät 1 ja 2 kohdassa mainitut määrät, osa-aika-eläkkeestä sekä työntekijäin eläkelain perusteella maksettavista vastaavista vähimmäiseläketurvan mukaisista eläkkeistä ja eläkkeen osista ja 1 kohdan viimeisessä lauseessa tarkoitettua siirtoa sekä eläketurvakeskuksen kustannuksista vastaavat eläkelaitokset yhdessä työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittavien eläkelaitosten kanssa, niin kuin on säädetty työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohdassa; sekä

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1990.

Helsingissä 29 päivänä kesäkuuta 1990

Tasavallan Presidentti**MAUNO KOIVISTO**Sosiaali- ja terveysministeri *Mauri Miettinen*

Hallituksen esitys 68/90
 Sosiaalivaliok. miet. 17/90
 Suuren valiok. miet. 67/90

2 400370K

N:o 601

Laki**yrittäjien eläkelain 10 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä kesäkuuta 1990

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun yrittäjien eläkelain (468/69) 10 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 16 päivänä joulukuuta 1977 annetussa laissa (970/77), näin kuuluvaksi:

10 §

Eläkelaitokset vastaavat tämän lain mukaisista eläkkeistä ja muista etuuksista I momentin mukaisten vakuutusmaksurahastojensa suhteessa. Vakuutusmaksurahastoja määrättäessä ei kuitenkaan oteta huomioon niitä maksamatta jääneitä vakuutusmaksuja, jotka on jätetty ulosottotoimin perittäviksi tai valvottu konkurssissa. Jos näin määrätty vakuutusmaksurahasto ei riitä edellä tarkoitettuihin eläkkeisiin ja muihin etuuksiin, valtio suorittaa puuttuvan

osan. Valtion tulee, sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään, suorittaa kunakin vuotena ennakkona määrä, joka vastaa valtion osuutena suoritettavaksi arvioitua määrää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1990. Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran määrättäessä eläkelaitosten osuutta tämän lain mukaisista eläkkeistä ja muista etuuksista vuodelta 1990.

Helsingissä 29 päivänä kesäkuuta 1990

Tasavallan Presidentti**MAUNO KOIVISTO**Sosiaali- ja terveysministeri *Mauri Miittinen*